

Nejka Omahen

(znana kot avtorica pripovednih del za mladino)

Nejka Omahen se je rodila 6. februarja, leta 1983 v Šmartnem pri Litiji. Tam še vedno živi z mamo, očetom ter starejšim bratom. Med sorodniki je datum njenega rojstnega dneva znan po močnem sneženju ter po tem, da je bila edina deklica med samimi bratranci. Leta 1990, ko ji je bilo sedem let, so dobili prvi računalnik. Takrat je iz голе radovednosti napisala prvo zgodbico, naslov ji je dala Mesojeda roža in kasneje je dobila obliko majcene, tri strani dolge knjižice. Njen ponos ni imel meja. S pisateljevanjem pa je zares pričela med poletnimi počitnicami, leta 1996, ko jo je čakal sedmi razred, z njim pa tudi zahtevnejša učna snov. Vse se je začelo s tem, ko jo je mama opomnila, da ponovi slovenščino. Nejka je kar dolgo premišljevala, kako bi se najlažje ali pa vsaj najprijetneje izmazala, končno pa ji je padlo na pamet: knjiga! Od nekdanj je zelo rada brala, zakaj ne bi poskušala knjige napisati še sama? Rečeno, storjeno. Prišel je september, a še vedno ni dokončala knjige, ki ji je dala naslov Modri zvezek ali Dnevnik Vanje Juvan. Novembra pa je lepo oblikovana ležala pred njo, precej daljša kot prva, zato so se tudi meje njenega ponosa precej razširile. To je bil seveda šele začetek. Sledila je Zvezda z odra, Drsalka v modrem in Županovi hčerki, ki jih je sprva napisala z angleškimi mesti, ter imeni oseb, po želji zvestih bralcev pa je napisala slovenska mesta in imena, ob njihovi izbiri, pa se je izjemno zabavala, še posebej, če si je s tem popestrila dolgočasne šolske ure, knjige ji je izdala osnovna šola. Najpomembnejši pa so sledeči romani: Življenje kot v filmu, Silvija, kjer je izrazila svoje želje po porednosti, kjer nabritih dogodivščin ne manjka, Dež in Veliko srce, ki jih je izdala kot pridna dijakinja gimnazije Bežigrad. Letos je maturirala na filozofski fakulteti, v načrtu pa ima vpis na študij Primerjalne književnosti in študij Geografije.